

به پیشواز هشتم مارچ ! بلقیس « مل »

این روز خجسته و میمون را به زنان افغان و تمام زنان دنیا مبارکباد گفته خوشی و سعادت همیشگی برای شان خواهانم .

ای زن !

هیچگاه اسارت را بنام تقدیر قبول مکن چرا که جهان در گرو شما و نگین کاینات در زیر پای های شماست ؛ زن زاده انسان است ؛ اینرا بدانید که شکوه و جلال خانواده و عصمت دنیا بنام زن است و موجودیت او مانند آفتاب گرم و گرانتتر از مرد است پس زندگی مرد بدون زن سرد و بی مفهوم است ؛ اینجاست که به زن باید احترام گذاشت .

در جامعه ماتنگناهای سنتی و عنعنوی حلقه گردیده و هر لحظه برای یورش آماده اند این همه عصیان و پرخاش بحساب می رود .

ما زنان پیک خجسته ای آزادی و حقوق حقه خود را که « خداوند به ما داده » در آوای حیات می خواهیم .

ای زن !

صدای تو آنقدر ملایم است مانند جویچه هایکه از میان گندمزاران در جریان باشد . این را بدانید که آزادی حق شماهاست ؛ حق و حقوق از قاعده انسان شروع میشود همان است که زنان در هر نوع شرایط و قاعده زمانی میتوانند حق شانرا داشته و حاصل نمایند کشور ما در چنان وضعیتی قرار دارد که مردان جامعه ما حق بلا قید و شرط تصمیم گیری در مورد زنان را مال خویش میدانند و این حس مالکیت ریشه اش از قرن ها است که ظاهر میگردد و این برتری به سنت جامعه افغانی مبدل گردیده است .

اگر کتاب زندگی ما زنان چاپ دوم میداشت نمی گذاشتم اینقدر غلطی چاپی داشته باشد .

از زبان یک زن بشنوید :

دست و پنجه با هر کس و نا کس نرم ساختم

با آن همه سلامتی جسم را باختم

من آنقدر به درد و رنج زندگی ساختم

سنگ صبور بودم در حوادث روزگار

ای زن ماتم زده ای فلسطینی ساکن غزه !
امروز ابر سیاه با تماشای تو در حال گریستن است ؛ جنگ و نابودی رگ , رگ ترا
خراشیده و تو از نابودی فامیل ات غمی به سنگینی کوه داری و آه و ناله سردی از لبان
خشکیده ات بلند میشود اینکه خیلی دردناک است .
ما زنان دنیا در غم و اندوه ات شریک هستیم ؛ تو امروز در ساحه ای غصه ها فرو رفته ای
پس به امید روزی که زهر زندگی به قند آب مبدل گردد .
دعایم اینست که دگر تلخابه جنگ را نه شما و نه تمام زنان جهان چشند ؛ به آرزو های تان
رسیده و قلعه افتخاری که مراد کرده اید بدست آرید ؛ هیچکس لیاقت اشکهای شما را ندارد .
را ندارد .

با عرض ادب و احترام

11 , 2 , 24